

UPRAVNI SUD U RIJECI

1783

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sucu dr. sc. Alenu Rajku, uz sudjelovanje zapisničarke Sofije Germovšek, u upravnom sporu tužitelja 1. Gorana Brankovića i 2. Marine Branković, oboje iz Dramlja, Vukovarska 78, koje zastupaju opunomoćenici iz Zajedničkoga odvjetničkog ureda Miljenka Mrakovčića i Bojana Milića u Rijeci, Užarska 17a, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (ranije: Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije), Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupaju službene osobe Igor Prokurica i Marina Ljubić Karanović, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatskog Telekom d.d., Zagreb, Savska cesta 32, koju zastupa opunomoćenica Doris Dragičević, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, 17. ožujka 2016.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja odluke Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klasa: UP/I-344-08/12-01/44, urbroj: 376-05/MLJK-13-10 (DB) od 5. lipnja 2013., radi nalaganja zainteresiranoj osobi Hrvatskom Telekomu d.d. Zagreb da tužiteljima omogući zakonom određenu univerzalnu uslugu, podatkovnu komunikaciju, uz zakonom propisanu najmanju brzinu prijenosa podataka koja omogućuje djelotvorni pristup internetu, te radi nadoknade troškova ovoga upravnog spora.

O b r a z l o ž e n j e

Odlukom tuženika, klasa: UP/I-344-08/12-01/44, urbroj: 376-05/MLJK-13-10 (DB) od 5. lipnja 2013. odbijen je zahtjev za rješavanje spora korisnika (ovdje tužiteljâ) vezan uz prigovor na nemogućnost sklapanja pretplatničkog ugovora s ADSL uslugu s operatorom (ovdje zainteresiranom osobom). Tuženik je svoju odluku utemeljio, u bitnome, na sljedećim utvrđenjima. Tužitelji u svojem zahtjevu navode da su zainteresiranoj osobi 23. srpnja 2008. podnijeli zahtjev za pristup fiksnoj telefonskoj mreži s mogućnošću korištenja interneta i da im je dostavljen ugovor o pristupu mreži, opisuju svoju komunikaciju s operatorom, te dodaju da je njihov zahtjev definitivno odbijen odgovorom iz prosinca 2011., pri čemu im operator pokušava nametnuti FGSM uslugu, što tužitelji odbijaju jer nije u skladu s ugovorom. Zainteresirana osoba u svojem očitovanju opisuje tehničke teškoće vezane uz realizaciju zatražene usluge na predmetnoj lokaciji (Vrbnik, Garca bb), pri čemu bi kvaliteta realizacije bila upitna, te smatra da je FGSM i mobilni internet jedino razumno rješenje za tužitelje, koje im je zainteresirana osoba i ponudila kao zamjensku uslugu u odnosu na ADSL, istaknuvši da zainteresirana osoba može raskinuti pretplatnički ugovor ako naknadno utvrdi da na lokaciji priključenja ne postoje standardni tehnički uvjeti za priključenje na njezinu mrežu, a pretplatnik ne prihvati odgovarajuće zamjensko tehničko rješenje. Tuženik je, nadalje, utvrdio da usluga koju tužitelji kao korisnici zahtijevaju (pristup internetu uz brzinu prijenosa veću od 144 kbit/s) ne predstavlja univerzalnu uslugu sukladno Zakonu o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 73/08, 90/11 i 133/12, u nastavku teksta: ZEK), već je riječ o usluzi koju operator pruža na tržišnoj osnovi. Prema članku 3. stavku 2. Općih uvjeta poslovanja T-Com-a za usluge priključenja, pristupa i javne govorne usluge u nepokretnoj komunikacijskoj mreži za krajnje korisnike, koji su vrijedili u vrijeme potpisivanja zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog odnosa (u nastavku teksta: Opći uvjeti), T-Com će u roku od 30 dana od primitka zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog odnosa u pisanom obliku obavijestiti podnositelja zahtjeva o prihvatanju odnosno odbijanju zahtjeva, a u roku od 30 dana od dana prihvatanja zahtjeva priključiti terminalnu opremu u mrežu T-Com-a te korisniku omogućiti korištenje usluge. U članku 20. stavku 1. Općih uvjeta određeno je da se pretplatnički ugovor može raskinuti i ukoliko T-Com naknadno utvrdi postojanje bilo kojeg

razloga za odbijanje zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog odnosa. U konkretnom slučaju ovdje zainteresirana osoba je nakon prihvaćanja zahtjeva utvrdila opisane okolnosti koje su dovele do nemogućnosti aktivacije usluge. U tom smislu je postupila sukladno Općim uvjetima, odustala od prihvaćenog zahtjeva i raskinula pretplatnički odnos prije aktivacije usluge. Usluga koju tužitelji zahtijevaju ne predstavlja univerzalnu uslugu, pa tuženik nema ovlasti naložiti zainteresiranoj osobi aktivaciju te usluge, a naknadu eventualne štete tužitelji mogu potraživati tužbom u odgovarajućem sudskom postupku.

Tužitelji opisuju svoju komunikaciju sa zainteresiranom osobom, osporavaju zakonitost tuženikove odluke i tvrde, u bitnome, da je tuženik ovlašten rješavati sporove između korisnika i operatora vezane uz povrede odredbi pretplatničkog ugovora te nalogati operatorima javnih komunikacijskih usluga izvršenje odgovarajućih obveza, da tužitelji nikad nisu zaprimili obavijest o raskidu ugovora, te da su tužitelji zahtijevali univerzalnu uslugu – zakonom osigurani pristup fiksnoj telefonskoj mreži.

Tužitelji predlažu da Sud poništi osporenu odluku tuženika, te da sam riješi stvar na način da naloži zainteresiranoj osobi, kao operatoru univerzalnih usluga, da tužiteljima omogući zakonom određenu univerzalnu uslugu, podatkovnu komunikaciju, uz zakonom propisanu najmanju brzinu prijenosa podataka koja omogućuje djelotvorni pristup internetu. Potražuju i naknadu troškova ovoga upravnog spora, u ukupnom iznosu od 20.500,00 kuna, uvećano za PDV i sudske pristojbe.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje, u bitnome, kod navoda osporavane odluke, te dodaje u bitnome, da bi postavljanjem ponuđenog FGSM uređaja, koji radi na nepokretnoj mreži putem pokretne telefonije te se instalira na mjestima gdje ne postoji mogućnost priključenja korisnika na fiksnu telekomunikacijsku mrežu, zainteresirana osoba u cijelosti ispunila svoju obvezu univerzalnog operatora, da je tuženik ovlašten operatorima naložiti ispunjenje obveza vezanih uz povrede ZEK-a, pod pretpostavkom prethodnog utvrđenja postojanja takve povrede, dok usluga koju tužitelji traže ne predstavlja univerzalnu uslugu, da je tuženik svojim posredovanjem pokušao pomoći tužiteljima u dogovoru sa zainteresiranom osobom, te da je u predmetnom slučaju tuženik postupao na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način. Tuženik predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

Podneskom od 27. siječnja 2015. tuženik dopunjuje odgovor na tužbu, smatrajući tužbu u ovome sporu bespredmetnom nakon što je u povezanom predmetu tuženik donio odluku, klasa: UP/I-344-08/12-01/44, urbroj: 376-05/MLJK-14-16 (IM) od 12. studenog 2014. godine. Navedeni prigovor tuženika Sud je otklonio na ročištu za raspravu održanom 18. veljače 2015. zbog toga što spomenutom odlukom tuženika nije intervenirano u opstojnost odluke osporavane u ovome upravnom sporu.

Zainteresirana osoba Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, iako pozvana, nije dostavila odgovor na tužbu. Na prvom ročištu za raspravu (jedinom na koji se uredno pozvana zainteresirana osoba odazvala) priključuje se navodima tuženika, pa Sud zaključuje da predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Podneskom od 12. veljače 2015. tužitelji dodaju, u bitnome, da na predmetnoj lokaciji FGSM uređaj nije potreban jer postoji mogućnost korištenja postojeće infrastrukture, te da u naseljima Garica, Donja Garica i Kampelje postoji 14 internetskih priključaka.

Tuženik u podnesku od 17. ožujka 2015. dodaje, u bitnome, da FGSM predstavlja jedan od tehnički dopuštenih načina realizacije univerzalne usluge, pri čemu korisnici nisu ovlašteni birati tehnologiju putem koje će univerzalna usluga biti pružena. S aspekta ZEK-a, predmetni ugovor se smatra raskinutim već činjenicom neisporuke i neaktivacije usluge u ugovorenom roku, pri čemu korisnik ne trpi štetu u vidu neosnovano ispostavljenih računa. Podneskom od 12. listopada 2015. dostavlja sudsku praksu za koju smatra da ide u prilog tužnikovoj argumentaciji u ovome sporu.

U podnesku od 17. studenog 2015. tužitelji prigovaraju i diskriminaciji kojoj su izloženi u odnosu na svoje susjede, te su mišljenja da je tuženik u okviru svojih ovlasti bio dužan naložiti provođenje ugovora koji je na snazi, neovisno o tome radi li se o univerzalnoj ili drugoj usluzi. Nejasnim smatraju zašto ih je više zaposlenika zainteresirane osobe kontaktiralo tijekom 2012. ako je tada ugovor već bio izvan snage, te ne vide vezu između dostavljene sudske prakse i predmeta ovog spora.

Podneskom od 22. prosinca 2015. tuženik navodi da je njegov zaposlenik Goran Jurin u svojstvu inspektora, kao stručna osoba, posredovao u cilju postizanja dogovora, sukladno načelu visoke razine zaštite korisnika iz članka 5. stavka 4. točke 2. ZEK-a, da zahtjev od 26. prosinca 2011. kojim su tužitelji navodno zatražili pružanje